

Noc kostelů ve Křtinách

Začala jako jinde zvoněním, mší svatou a krátkou adorací s tichou prosbou, aby to vše chystané přineslo duchovní užitek.

Ve Křtinách trvala 3 hodiny a měla jasnou strukturu: Tři přednášky a mezitím tři modlitby z breviáře.

Dnes se nazývají Denní modlitba církve, dříve se jim říkalo: Církevní hodinky. Proto byly v každou celou hodinu. Modlili se je otcové premonstráti z novoříšského kláštera, protože jejich předchůdci měli Křtiny na starosti víc jak půltisíciletí. Zpívali je krásně česky z kancionálu, takže se lidé mohli přidat. Ti, kdo se nepřidali, mohli procházet kostelem a přitom modlitbu nerušili - což by neplatilo v případě, že by byla mše svatá. Nejdojemnější bylo, že premonstráti ve Křtinách společně zpívali hodinky naposledy před dvěma stovkami let, i když tenkrát latinsky. Když Josef III. v roce 1754 zrušil zábrdovický klášter, odkud sem dojížděli, dožívali otcové zde. Poslední opat Michael Marave zde L.P. 1819 zemřel a je pochován na místním hřbitově. Letos se modlili třikrát a bylo to živě, žádná ukázka nebo představení.

Modlitby začaly během večerního klekání ve 20 hodin společným Anděl Páně a oni pak zpívali večerní chvály, v 21 hodin modlitbu se čtením a po 22. hodině modlitbu před spaním.

První přednášku měl o půl osmé večer P. Tomáš Prnka. Půl hodiny mluvil nadšeně o zjevení Panny Marie v Bukovince před 800 lety, o účtě k ní zde ve Křtinách a její soše. Svůj výklad prokládal vtipnými větickami či postřehy, které bych nazval: Perličky (P. Tomáše) z Perly Moravy. Když například vysvětluje, že sv. Cyril a Metoděj, kteří zde také křtili, mají na památku toho na každé straně svatostánku svůj obraz, říká nakonec: „Každý lehce pozná, kde je svatý Cyril. Je na tom krajním obraze.“

Druhou přednášku měla Bc. Anna Horáková, která nás seznámila s křtinskými zázraky a poutěmi vůbec. Byla k tomu nad jiné povoláná, protože ve své bakalářské práci se podrobně zabývala Křtinskou knihou zázraků“ jejíž druhý název je „Zázračná uzdravení v Oudolí křtinském“. Třetí přednášku o malířské výzdobě kostela měla Mgr. Michaela Šeferisová Loudová, PhD., jako její předřečnice také z Masarykovy univerzity v Brně. Zatímco jiní průvodci vás nechají sedět v lavici, kroutit hlavou na všechny strany a zaklánět ji až to bolí a přitom vás unavují rozborem slova freska a životopisy malířů a všech jejich pomocníků, ona nás vodila po kostele tak, abychom fresky viděli pěkně z boku, přesně popsala, kdo přesně na nich je a teprve až jsme to věděli, dodala ty všeobecné údaje o malování fresek a podobně.

Mezitím se lidé mohli podívat ještě na dalších sedm míst v kostele a okolí, třeba i na oratoř. Dvě paní ze Křtin, jedna 57 letá a druhá 70 letá si pochvalovaly, že jsou na oratoři poprvé a měly z toho upřímnou radost. Podobně mohli lidé vidět kůr, kostnici, staré ambity a zimní kapli, ve které mohli ochutnat dobroty napečené farníky a něčeho teplého nebo studeného (samozřejmě nealkoholického) se napít. Mohli jít i do kaple svaté Anny, kde ochotná rodina připravila celovečerní program pro děti. Mimo jiné si psaly na papírové vlaštovky svá přání a prosby, tedy modlitby, a na závěr je pouštěli z kůru hlavní chrámové lodi. Posledním místem, kam se mohlo zajít, byla vysečená a vykolíkováná plocha pro nové ambity na druhé straně kostela. Kvůli dešti tam však moc lidí nešlo.

Na závěr noci kostelů dal otec opat Marian Kosík všem požehnání.

P. Jan Peňáz